

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia V. Timor diuinus Magdalenam mortis admonet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ex aliis alias victor transcurrit in oras.
 Non timet vlla sacer fata vel arma timor.
 Ni prece vel pretio perrumpat ahenea victor
 Pectora, fulmineis subruet illa minis:
 Atque adeò hunc viridi depellet ab arce tyrannū,
 Qui flammam iaculis myrtea regna suis.

ELEGIA V.

*Timor diuinus MAGDALENAM
 mortis admonet.*

MAGDALIS ad myrtum (Veneri gratissima myrtus)

Sedit, & ab vitreo parturit orbe decus.
 Assurgit turritus apex, fastumque superbam
 Fronte struit, stringit lactea bacca comas.
 Osque atro stibio, sputoque venenat & ostros;
 Mentitusque genas fucus adulter obit.
 Sape genas Dryades, vultus hos saepe Napææ
 Mirata; hic celeres sustinere choros.
 Formosæ Dryades, formosam fronte Napææ:
 Sed pretium formæ Magdala sola tenet.
 Hæc inter fuscâ quis nescio canus in umbrâ
 Astitit: an fallor? mortis imago fuit:
 Seu potius leti timor; ales arundo sinistra
 Cui tremit, & dextrâ cleftydra fracta sedet.
 Ille manu mulcens humeros comætis, & umbras
 Ora, leui dixit murmure: Come caput;
 Magdala come caput, variisque refinge figuris.
 Unica te mortis pallida larua manet.
 Pinge caput violis, variisque repinge lapillis;
 Nil faciet cineri picta corolla tuo.

A 7

O quam

O quantum est auri, pereat : ne splendeat auro
 Isacis, Isacios fallere nata procos.
 Quid iuuat aurato formæ decus addere mundo?
 Vt decor abstiterit, ruga recurret anus.
 Omnia mutantur, formæ & mutantur honores:
 Quod modò flos, floris mox cinis ater erit.
 Quid fidum infidâ voueat flos vernus in aurâ,
 Cui tremit è tremulo pendula vita pilo?
 Nunc vbinâ Rachel, Rachelisque aureus heres?
 Nunc vbinam Saræ iuncta Rebecca suæ?
 Nunc vbinam Iudith, & gloria Perfidos aula?
 Aut vbi nunc æui gratia prima tui?
 Arbor vt ista comans virides iam ponit honores:
 Sic abit & formæ gratia fluxa tuæ.
 Non est de nihilo (vah quàm sapit inscius error!)
 Crystallo è fragili picta quòd ora legas.
 Cerne, tuæ speculum stat imago parissima vitæ:
 Tunde manu; vitrei dissilit orbis honos.
 Te simul attigerit nigra falx necis, aura, vel ignis;
 Ilicet icta cauâ vita recumbit humo.
 Sis memor; est aliud mens quod præfaga futuri
 Augurat, & fati conscia cura legit.
 Tempus erit, cùm de lacrymis tibi fusile duces
 Crystallum, ac calidis te dolor vret aquis.
 Teque nouo speculo contemplans pallida, dices:
 Vah ego quàm soli discolor umbra meo!
 Et quàm non hæc forma meo respondet I E S V!
 Pulcher honor I E S V S: Magdala tota probrū.
 O quoties torto cirratos angue capillos,
 Monstraque, & horrificis ora perusta notis,
 Arguet hic vitreus Momus sub sole magistro,
 Et dicet: Tepidis dilue spectra genis.

Dilue;

Dilue, monstrificasque feras erade seuerum
 Ad speculum: castis flumina funde genis.
 Scilicet est aliquid puro sibi quærere fieri
 Balnea, dum Stygio vita stat hausta luto.
 Forsitan extinguet calidis mors Magdalin vndis;
 Sed fœdam, vt niueis viua resurgat aquis.
 Tunc demum poteris puris innectere labris
 Oscula, vt innectas vincula casta Deo.
 Sic alium ex alio mens induet altera vultum;
 Et tibi te reddet, qui benè perdit, Amor.
 Hæc inter docili crystallo consule vultum,
 Et dic: Par fragili forma stat ista vitro.
 Nil mihi cum speculo, speculique fugace figurâ:
 Mox speculum è lacrymis stabo perenne meis.

ELEGIA VI.

Timor diuinus MAGDALENAM periculis septam eripi rogat.

MAGDALA myrtigenâ vultum dum fingit
 in vmbra,
 Prætexit speculo retia cæcus Amor.
 En tacitæ serpunt captiuo in corde catena,
 Quas ferit infidâ Cypris amica manu.
 Nectitur, & nescit, sidens in compede leti
 Magdalis, anguineis pectora capta dolis.
 Nunc erat infestis ferus hostis vt occupet armis
 Magdalin, aut blandis induat ille plagis.
 Iamq; hiat in morsum rabido tigris asperarietu,
 Et falcem allidit mors violenta suam:
 Ac vastam labes dirumpit hiulca Charybdim:
 Oscitat ad Stygias ianua panda domos:

Le.